

הַפְתַּח שְׁנַעַיִם

בְּתִקּוּפָה מְסִימָת, הַחֲזִיק הַבָּא סְאֵלִי דִירָה
בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ. בְּכָל שָׁבוּעַ, בְּיוֹם חֲמִישִׁי,
הָיָה הַבָּא סְאֵלִי עוֹלָה לִירוּשָׁלַיִם, לְקוֹנֵן בְּדִירָתוֹ
עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה.

5 לְאַחַד מִמְקַרְבָּיו הַסְּבִיר, כִּי הוּא גּוֹלָה מִנְתִּיבוֹת
לִירוּשָׁלַיִם, כְּדִי לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעֲרָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה,
שֶׁגִלְתָּה מִמְקוֹמָה.

סְפוּר זֶה אַרְעָה בְּאַחַד מֵימֵי חֲמִישִׁי הַלְלוּ. כְּנוֹפֵיֶת
גְּנָבִים עָקְבָה אַחֲרֵי דִירֵי הַבַּיִת, וְהִבְחִינָה כִּי בְּכָל
10 יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ – הַדִּירִים אֵינָם מִתְגוֹרְרִים בְּדִירָה.
וְכֵן, בְּיוֹם חֲמִישִׁי, פָּרְצוּ הַגְּנָבִים לְדִירָה, וְרוֹקְנוּ

אֶת תְּכוּלְתָּהּ. כָּל דָּבָר עָרַךְ שֶׁהָיָה בְּדִירָה, הִכְנִס אֶל תּוֹךְ שֶׁק גָּדוֹל. הַגְּנָבִים עָבְרוּ בֵּין מְגֵרוֹת
הַמְטָבָח, וְשָׁלְפוּ מִשָּׁם סֵט סְכוּ"ם מְזֹהָב, שֶׁנִּתְּן לַבָּא סְאֵלִי בְּמִתְנָה עַל יְדֵי אַחַד מִמְקַרְבָּיו.
גַּם הִסֵּט הָיָה הִכְנִס אַחַר כְּבוֹד אֶל הַשֶּׁק.

15 וְאוּלָם, כְּאֲשֶׁר בִּקְשׂוּ הַגְּנָבִים לְהַמְלִיט עִם שְׁלָלָם, הִפְתָּעוּ לְגְלוּת כִּי הֵם אֵינָם מוֹצְאִים אֶת
פְּתַח הַדִּירָה...

"מַה זֹאת?! נִבְהִלוּ, וַיִּהְיֶה הַדִּלְתָה הַיְתָה כָּאֵן! בִּקֵּר הָיָה!" אָז כָּל שֶׁמִּשְׁשׂוּ אֶת הַקִּיר,
וְשִׁפְשְׁפוּ אֶת עֵינֵיהֶם, לֹא הִבְחִינוּ בְּדִלְתָה כְּלָשְׁהִי...

לֹא יָדְעוּ הַגְּנָבִים, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סָמָא אֶת עֵינֵיהֶם, כְּעֹנֵשׁ עַל שֶׁהֵעִזּוּ לְשַׁלַּח יָד בְּמִמוֹנוֹ
20 שֶׁל הַבָּא סְאֵלִי.

וְהֵנָּה, כְּעֵבֶר שְׁעוֹת מִסְפָּר שֶׁל גְּשׁוּשִׁים וּמִשׁוּשִׁים, נִשְׁמַע קוֹל הַמְּפַתַּח מְסִתּוֹבֵב בְּחוֹר
הַמִּנְעוּל. בְּפִתַח הַבַּיִת נִרְאָתָה דְמוּתוֹ הַמְרָשִׁימָה שֶׁל הַבָּא סְאֵלִי, מְלֹוּהָ בְּכַמָּה מִתְלַמְּדָיו.
הַבָּא סְאֵלִי וְתִלְמִידָיו הִבְחִינוּ בְּכְנוּפֵיֶת הַגְּנָבִים, הַמְחַפְּשֵׁת אַחַר פְּתַח הַבַּיִת בְּבִהָלָה,
וְהַבָּא סְאֵלִי פָתַח וְאָמַר: "לִשְׂוֹא אִתְּם מְחַפְּשִׁים! לֹא תִצְלִיחוּ לְצֹאת מִן הַבַּיִת, כֹּל עוֹד לֹא
25 תְּשִׁיבוּ אֶת כָּל מַה שֶׁנִּטְלַתְּם לְמִקוֹמוֹ!"

הִבִּינוּ הַגְּנָבִים כִּי עֶסֶק לָהֶם עִם אִישׁ קְדוֹשׁ, וּמְהֵרָה לְהִשָּׁיב אֶת הַחֲפָצִים הַגְּנוּבִים לְמִקוֹמָם.
וְאוּלָם, כְּאֲשֶׁר נִגְשׂוּ לְצֹאת דְרָךְ הַדִּלְתָה, הִתְבַּרֵּר לָהֶם כִּי הֵיא עֵדִין נְעֻלְמַת מִפְּנֵיהֶם...
הַבָּא סְאֵלִי הִתְבוֹנֵן בְּגְנָבִים הַמְבִהָלִים. "כִּינְרָאָה שְׁלֹא הִחְזַרְתֶּם הַכֹּל!" אָמַר לָהֶם.
"הִחְזַרְנוּ הַכֹּל! כְּבוֹד הָרַב!" יָבְבוּ הַגְּנָבִים.

30 "חפשו היטב בכיסיכם!" אמר הבבא סאלי.

ואז הכניס אחד הגנבים ידו לכיסו, ושלף משם כפית מזֶהֶבֶת, מסט הסכנו"ם היקר...

"השב את הכפית למקומה!" הורה לו הבבא סאלי.

הגנב מהר לעשות כדברי הבבא סאלי, ורק אז, מצאו הוא וחבריו את הדלת ומתרו

להמלט בעדה החוצה...

(סיפור מתוך 'הידברות לילדים')

35

1. פירוש המלה לקוֹנוֹ (שורה 3):

א. לבכות, להצטער. ב. לבנות. ג. לכבד. ד. לדבר.

2. בשורות 2-3 כתוב: "ביום חמישי, היה הבבא סאלי עולה לירושלים" –

א. מה היתה מטרת העליה של הבבא סאלי בכל שבוע לירושלים?

ב. מדוע הוא לא עשה זאת בביתו בנתיבות?

ג. צטטו מהסיפור משפט עליו התבססה תשובתכם.

3. בשורה 11 כתוב: "ביום חמישי, פרצו הגנבים לדירה" – מדוע הגנבים פרצו לדירה

ביום חמישי דווקא?

4. פירוש המלה תכולתה (שורה 12):

א. כל מה שנמצא בפנים.

ב. חפצים בצבע תכלת.

ג. כל החפצים המתכלים.

ד. סיום. הדברים האחרונים.

5. בשורות 15-16 כתוב: "הִפְתָּעוּ לְגִלּוֹת כִּי הֵם אֵינָם מוֹצְאִים אֶת פְּתַח הַדִּירָה..."
מִדּוּעַ זֶה הֵיְתָה הַפְתָּעָה עֲבוּר הַגִּנְבִים?

6. בשורה 27 כתוב: "הִבִּינוּ הַגִּנְבִים כִּי עֵסֶק לָהֶם עִם אִישׁ קְדוֹשׁ" - כִּיצַד הִבִּינוּ זֵאת הַגִּנְבִים?

7. א. העתיקו מהקטע 3 מילים ממשפחת המילים מבהיל:

ב. הוסיפו עוד 3 מילים משלכם:

8. תנו שם אחר לספור.

9. כתבו את המילים הבאות בשתי מילים:

א. שָׁלָלָם: _____

ב. מָמוֹנוֹ: _____

ג. דָּמוּתוֹ: _____

ד. תִּלְמִידָיו: _____

ה. כִּיסֵיכֶם: _____

ו. בְּצַעֲרָה: _____

10. לוי הייתם פוגשים את 'הַבַּבְּא סָאֲלִי' זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה – אִיזוֹ בְּרָכָה הֵייתֶם מִבְּקָשִׁים מָמוֹנוֹ?
